



Ένας αθάνατος κύκνος

Την αποκαλούν «Μαρία Κάλλας του χορού». Αύριο συμπληρώνει τα 80 της χρόνια και παραμένει, κομψή και αειθαλής, ένας μύθος του κλασικού μπαλέτου. Η **Μάγια Πλισέτακαγια**, ίσως η καλύτερη μπαλαρίνα του 20ού αιώνα, ζει σήμερα στο Μόναχο με τον επί 47 χρόνια σύζυγό της, συνθέτη Ρόντιον Σρέντριν. Πριν λίγο καιρό ο βασιλιάς της Ισπανίας την τίμησε με το ανώτατο βραβείο για τις τέχνες, λέγοντας ότι «μετέτρεψε το χορό σε μια μορφή ποίησης με κίνηση». Με την ευκαιρία αυτή, η Πλισέτακαγια έδωσε συνέντευξη στην εφημερίδα «Ελ Παϊς», μιλώντας μόνο ρωσικά, «είμαι λίγο τεμπέλα για να μάθω ξένες γλώσσες και, επειδή θα ζήσω μόνο 100 χρόνια, δεν προλαβαίνω...». Διηγήθηκε τις διώξεις που υπέστη η οικογένειά της –ο πατέρας της εκτελέστηκε επί Στάλιν το 1938 ως «εχθρός του λαού» και η μητέρα της εξορίστηκε στο Καζακστάν–, πως έκανε το ντεμπούτο της στα Μπολσόι σε ηλικία 11 ετών με την «Ωραία κοιμημένη» και κατέληξε λέγοντας ότι «δεν πρέπει να χορεύεις με τη μουσική, πρέπει να χορεύεις τη μουσική». Θυμήθηκε τις περιοδείες της σε όλο τον κόσμο, «άλλοτε μου έδιναν διαβατήριο και άλλοτε όχι», και απάντησε γελώντας στην παρατήρηση του δημοσιογράφου ότι κανείς δεν χόρευε το θάνατο του κύκνου στη «Λίμνη των κύκνων» όπως εκείνη: «Ξέρετε, εγώ το λέω "ο αθάνατος θάνατος του κύκνου", γιατί τον έχω χορέψει περισσότερες από 800 φορές μεταξύ 1947 και 1977. Είναι ένας θάνατος με δική του ζωή...» Κοιτώντας πίσω, θα είχες κάνει κάτι διαφορετικό, Μάγια; «Έκανα πολλά πράγματα. Βέβαια, πάντα μπορείς να κάνεις περισσότερα. Όμως, πιστεύω ότι γνώρισα αργά τον Μπεζάρ. Μια φορά είχε πει: "Εάν συναντιόμουν με την Πλισέτακαγια 20 χρόνια νωρίτερα, το μπαλέτο σήμερα θα ήταν πολύ διαφορετικό". Το ίδιο πιστεύω κι εγώ...»